

2. Komisija uzskata, ka veids, kādā Grieķijas iestādes interpretē un piemēro spēkā esošos tiesību aktus, pēc būtības atbilst aizliegumam pārdot galīgi saceptus vai uzsildītus "bake-off" produktus lielveikalos, jo Grieķijas iestādes kļūdaini uzskata, ka uz šiem produktiem ir jāattiecinā stingrās prasības, ko parasti izvirza pilnīgi gatavai maizei un maizes izstrādājumiem.
3. Pēc Komisijas viedokļa, tā kā ātra sacepšana līdz galam vai uzsildīšana ārpus maizes ceptuves ir īpaša pazīme, kas atšķir "bake-off" produktus no pārējiem maizes izstrādājumiem, tad Grieķijas tiesību aktu par maizes cepšanu un tirdzniecību piemērošanu "bake-off" produktiem nevar uzskatīt par tādu, uz ko attiecas tirdzniecības noteikumi Tiesas spriedumu lietās *Keck* un *Mithouard* nozīmē, un tādējādi tā ietilpst EKL 28. panta piemērošanas jomā.
4. Tāpat Komisija uzskata, ka lielākā daļa nosacījumu, kas izvirzīti "bake-off" metodei, ir acīmredzami nepamatoti un nesamērīgi, jo šī metode nozīmē vienīgi to, ka pusgatava vai gatava saldēta maize un maizes izstrādājumi tiek ātri sacepti līdz galam vai uzsildīti. Turklāt, pēc Komisijas viedokļa, nosacījumi ir ļoti apgrūtinājoši visiem lielveikaliem, jo tiem ir jāizpilda visas prasības, kas izvirzītas maizes ceptuvēm.
5. Tādējādi Komisija secina, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-84/05)

(2005/C 93/32)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv tās Juridiskā dienesta darbinieki M. Konstantinidis un A. Aresu, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, nepieņemot tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvu 96/61/EK⁽¹⁾ par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 21. panta 1. punkts;
2. piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai bija 1999. gada 30. oktobris.

⁽¹⁾ OV L 257, 10.10.96., 26. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. februārī

(lieta C-85/05)

(2005/C 93/33)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv S. Pardo Quintillán un D. Recchia, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos tiesību aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 24. panta 1. punkts;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.